

[Niels Westerby.]

mer til behandling et forslag om et skatte-loft, og jeg skal ikke sige mange bemærkninger herom, men kun gøre finansministeren og regeringen opmærksom på, at vi forudsætter, at den ophævelse af skattefradragsreglen, som liberalt centrum er en varm tilhænger af, kombineres med et skatteloft. Socialdemokratiet har både forud for folketingsvalget sidste år og også senere været inde på tanker om et skatteloft, og derfor ville det være rigtigt, synes jeg, om finansministeren uddybede dette problem i sit svar allerede i dag og gav udtryk for, om regeringen er til at få i tale på dette punkt.

Jeg vil her gerne henlede opmærksomheden på, at vi fra liberalt centrums side hele tiden har fastholdt, at ingen må beskattes med mere end 50 pct. af sin indkomst, og at det selvfølgelig bør gradueres nedad, sådan at vi får tilsvarende forhold for andre indtægtsgrupper. Et sådant skatteloft bør efter vores mening indføres, og jeg vil gerne i denne forbindelse endnu en gang henlede finansministerens opmærksomhed på, at vi flere gange fra liberalt centrums side har foreslået, at man låste forholdet imellem indkomstbeskatningen og forbrugsbeskatningen fast, således at forstå, at der blev sat en øvre grænse for, hvor stor en del af de samlede statsindkomster indkomstskatten måtte udgøre. Man kunne f. eks. sige, at indkomstskatten kun måtte udgøre 30 pct. i forhold til forbrugsbeskatningen. Det vil jeg gerne høre finansministerens mening om.

Vi er i øvrigt meget tilfredse med ophævelsen af skattefradragsreglen, og det fremgår jo, at de skatteprocenter, som har virket lammende på borgernes produktionslyst, i hvert fald her det første år er kommet ganske væsentligt ned ved ophævelsen af skattefradragsreglen. Vore betænkeligheder ved ophævelsen af skattefradragsreglen er altså ikke så meget knyttet sammen med de konkrete forslag, som er kommet fra regeringens side i denne situation, men mere med en frygt for den udvikling, der vil kunne ske i de kommende år. Det er vores principielle opfattelse, at indkomstbeskatningen bør være så lav som overhovedet muligt, og at man så til gengæld må have tilsvarende højere forbrugsskatter.

Vi har det principielle mål med den økonomiske politik og dermed også med skattepolitikken, at det gælder om at få den størst mulige økonomiske vækst, og da indkomstbeskatningen lægger en dæmper på folks produktionslyst, bør vi naturligvis have så lave indkomstskatter som muligt. Netop for at sikre disse lave indkomstskatter er det, vi lægger vægt på et skatteloft under en eller anden form. Vi skal som sagt have en drøftelse af det i morgen; men jeg synes, at finansministeren godt i dag kunne løfte fligen lidt for sin tankegang på dette område. Er det muligt at få regeringen i tale?

Vi er i liberalt centrum også tilhængere af, at man ophæver fradragsretten for de kommunale skatters vedkommende. Vi har medvirket til den principielle beslutning om indførelsen af kildeskat. Vi er både før og efter folketingsvalget klart gået ind for kildeskat, og derfor har vi en betydelig interesse i, at indførelsen af kildeskat sker på en så praktisk, så enkel og så god måde, at befolkningen virkelig kan være tjent med det. Men vi tror ikke, det kan gøres, uden at man også ophæver fradragsreglen for de kommunale skatters vedkommende.

Men herved kommer der et nyt problem frem, nemlig problemet om forskellen i skattemæssig henseende imellem borgere, der bor i fattige kommuner, og borgere, der bor i rige kommuner; de udsættes for kommunal beskatning af meget varierende højder, og denne ulighed forstærkes ved ophævelsen af den kommunale fradragsret. Derfor vil jeg gerne henlede finansministerens og regeringens opmærksomhed på, at spørgsmålet om manglende ligestilling mellem rige og fattige kommuner må tages op. Vi har været opmærksom på det i liberalt centrum og har derfor foreslået en ganske omfattende, men alligevel enkel kommunal udligningsordning, hvorefter kommunerne faktisk kan udskrive skat efter den gennemsnitlige indkomst pr. borger for hele landet og bruge dette som skattegrundlag, samtidig med at der sker en udligning mellem de rige og de fattige kommuner efter dette gennemsnit.

Vi kommer heller ikke uden om at ændre refusionsreglerne ganske betydeligt med henblik på at skabe ligestilling. Dette spørgsmål kan ikke få lov til at ligge ubesvaret og uløst, men må klares senest i